

i ti ansøgerlande alle tilsluttet sig, og det betyder, at disse jo heller ikke skal skuffes. Men det forudsætter, at vi alle er med til at lave en traktat, der gør det muligt at arbejde bedre med de 25, at koncentrere arbejdet, at effektivisere det og præcisere forholdet mellem EU, fællesområderne og de nationale områder.

Det er meningen med traktaten, og det er det, vi skal arbejde for i efteråret.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Den 1. maj næste år udvides EU. Jeg vil gerne starte med at byde velkommen til de ti nye medlemslande. Med folkeafstemninger i alle lande på nær Cypern har ikke alene landenes regeringer, men også et massivt flertal af borgere sagt ja til Den Europæiske Union. Det er glædeligt.

Hovedparten af landene er øst- og central-europæiske lande, der tidligere var underlagt Sovjets politiske dominans. Tre af landene, Estland, Letland og Litauen var decideret med i statsdannelsen Sovjetunionen. Alligevel har landene og befolkningerne kun godt 10 år efter uden forbehold sagt ja tak til Den Europæiske Union.

Må jeg lige genkalde de flotte afstemningsresultater. Første land Malta, der stemte den 8. marts sidste år: 53 pct. sagde ja. I Slovenien sagde 90 pct. ja. I Ungarn sagde 84 pct. ja. I Litauen 91 pct. Slovakiet 92 pct. sagde ja til EU. Polen 77 pct., Tjekkiet 77 pct. ja sigere, Estland 67 pct. og endelig Letland 67 pct. sagde ja.

Kl. 9.25

Så det er nogle fantastisk flotte folkeafstemningsresultater, som viser, at det altså ikke kun var eliten og det politiske lederskab, der ønskede et medlemskab af EU, men også borgerne i de nylig frigjorte lande.

Landene har valgt medlemskab af EU, fordi det er et værn om deres nyvundne frihed. EU sikrer demokratier. EU tager nemlig sit udgangspunkt i respekten for det enkelte menneske og menneskerettighederne. Ligesom Grækenland og Spanien i sin tid skyndte sig ind i EU, da de blev befriet for de fascistiske magthavere, ser vi nu en gentagelse i den nyeste europæiske historie. Også de tidligere kommunistiske lande søger mod EU, når de får deres frihed.

Demokratiet er nemlig sikret i EU. EU er et frivilligt samarbejde. For frie samfund er det en

udbygning af den nationale selvbestemmelse at blive medlem af Den Europæiske Union. Dels sikres de ydre demokratiske rammer, dels indebærer medlemskabet af EU, at de enkelte nationer får langt større indflydelse end inden for deres egne geografiske grænser. F.eks. udenrigspolitik, forsvarspolitik, miljøpolitik, frihandel, overordnet økonomisk politik er politikområder, hvor løsningerne ligger i et samarbejde mellem nationer.

I global sammenhæng er EU unikt og et forfinet demokratisk samarbejde, som sikrer, at lande på vort kontinent har politisk indflydelse på disse grænseoverskridende emner, uanset det enkelte lands størrelse og magt. Dette samarbejde skal vi værne om, og vi skal sikre, at struktur og procedurer ikke forældes.

Når medlemskredsen vokser fra 15 til 25 lande på én dag, som det sker 1. maj 2004, er det de europæiske politikeres opgave og ansvar, at denne voldsomme ændring af medlemskredsen ikke betyder samarbejdets endeligt.

Så på den ene side skal vi den 1. maj næste år byde velkommen i kredsen til vore nye medlemmer, og på den anden side er det også vort ansvar at sikre, at den organisation, der er rammen om Europas politiske udvikling, ikke sander til og bukker under, fordi vi lader stå til. Det er op til os selv at sikre, at EU også er et aktiv for fremtiden, derfor er der behov for en ny forfatning for Europa.

Et konvent med 105 politikere fra EU-landene – nye som gamle – har i halvandet år arbejdet på at fremtidssikre EU's traktat. Arbejdet i konventet har været åbent, så vi har alle kunnet følge med. Det udkast til forfatningstraktat, der i sommer blev fremlagt af konventet, er et fint udgangspunkt for at sikre et tidssvarende, demokratisk og effektivt europæisk samarbejde.

Der lægges først og fremmest op til forenklinger og præciseringer. Tre til fire traktater skrives sammen til én, den såkaldte søjlestruktur, der opdeler EU-samarbejdet i tre adskilte samarbejdsområder, sløfjes, der er nu kun ét samarbejdsområde. EU's arbejdsopgaver præciseres, der skal ikke længere være tvivl om, hvilke opgaver der løses i de enkelte lande, og hvilke opgaver der løses på EU-niveau.

Det understreges, at EU-samarbejdet er et frivilligt samarbejde mellem suveræne lande. Det fastslås, at det naturligvis indebærer, at lande om ønskeligt kan melde sig ud af EU. Det er ikke nyt, vi ved godt, at Grønland for nogle år siden meldte sig ud.